

MIDTERMS 2026

Transformarea puterii prezidențiale americane și viitorul securității transatlantice

O alegere americană, o problemă europeană

BNC

21 OCTOMBRIE 2026

CENTRUL DE STRATEGII AVANSATE

MIDTERMS 2026

Cuprins

–	O alegere americană, o problemă europeană	1
I.	Trump nu a inventat America în care el a devenit posibil	2
II.	Criza reprezentării și paradoxul guvernării democratice	3
III.	Trump II: de la retorica împotriva statului la reorganizarea statului	4
IV.	Alegerile din 3 noiembrie: poate Congresul restabili echilibrul?	5
V.	America nu-și poate lua vacanță din competiția pentru noua ordine mondială	7
VI.	NATO: între continuitatea formală și redistribuirea responsabilităților	7
VII.	Ucraina și diferența dintre încheierea unui război și construirea păcii	8
VIII.	Când dreptul celui puternic concurează cu dreptul internațional. Trump, Ucraina și noua logică a negocierii	9
IX.	România: când geografia devine obligație strategică	15
X.	Intelligence-ul și dilema adevărului incomod	17
XI.	Trei interpretări ale Americii după alegeri	18
CONCLUZIE	America se schimbă. Întrebarea este cât de mult se schimbă și ceea ce depinde de ea	18
ANEXĂ	Anexă metodologică. Indicatori de urmărit după 3 noiembrie 2026	20
NOTE	Note și surse bibliografice	21

21 OCTOMBRIE 2026

O alegere americană, o problemă europeană

Pe 17 octombrie 2026, la ora 18:01, un avion F-16 al Forțelor Aeriene Române doboră deja o dronă de atac care pătrunsesese în spațiul aerian al României, deasupra Mării Negre. Patru minute mai târziu, o a doua dronă avea aceeași soartă. La est de Sulina, războiul din Ucraina tocmai trecuse, pentru câteva minute, dincolo de frontierele țării invadate. N-a fost primul incident de acest gen, dar a fost încă o dovadă că distanța dintre război și pace, dintre securitate și vulnerabilitate, a devenit periculos de mică.

La opt mii de kilometri distanță, America este preocupată de cu totul alte lucruri. De prețurile de la supermarket și de facturile care cresc mai repede decât salariile, de imigrație, de războiul cultural dintre conservatori și progresiști, de promisiunile lui Donald Trump și de incapacitatea celor două partide de a mai găsi un limbaj politic comun. Peste mai puțin de două săptămâni, americanii urmează să voteze pentru un nou Congres. Pentru milioane dintre ei, Europa, Ucraina sau Marea Neagră ocupă un loc secundar, dacă nu cu totul marginal, în ierarhia preocupărilor cotidiene.

Și totuși, între cele două lumi există o legătură pe care geografia nu o poate explica, dar istoria ultimilor optzeci de ani o face mai limpede. Ceea ce americanii vor decide la urne pe 3 noiembrie va influența ceea ce europenii vor putea face pentru propria lor securitate în anii următori. Nu cred că alegătorii din Ohio, Pennsylvania sau Arizona vor vota cu gândul la România, la soarta Europei sau cu gândul la Ucraina. Dar deciziile Washingtonului vor decide în mare parte ce se va întâmpla în acest colț de lume.

Există o întrebare încă și mai tulburătoare decât cine va câștiga aceste alegeri. Ce se întâmplă dacă America pe care Europa și-a construit securitatea nu mai este America de astăzi sau cea de ieri? Dacă instituțiile care au garantat timp de decenii continuitatea politicii sale externe nu mai produc aceeași predictibilitate? Dacă Donald Trump nu este o abatere temporară de la tradiția politică americană, ci expresia unei transformări mult mai profunde, pe care europenii au observat-o prea târziu sau au preferat să nu o vadă? În acest caz, alegerile de la jumătatea mandatului prezidențial nu mai sunt doar despre distribuția mandatelor în Congres sau despre capacitatea republicanilor și democraților de a-și impune agenda. Sunt despre limitele puterii prezidențiale, despre rezistența instituțiilor democratice și despre viitorul rolului american în lume. Și, dincolo de toate acestea, alegerile americane pun România în fața unei întrebări existențiale pe care nu își mai poate permite să o amâne - ce facem dacă America nu se mai întoarce la ceea ce am crezut că este?

Cele două realități “doar par” că aparțin unor universuri diferite. Una privește competiția electorală internă a celei mai puternice democrații occidentale. Cealaltă privește riscul militar direct pentru un stat aliat aflat la frontiera estică a NATO. În realitate, între ele există o legătură strategică fundamentală. Capacitatea României și a celorlalte state europene de a-și planifica securitatea depinde într-o măsură semnificativă de continuitatea angajamentelor americane. Iar continuitatea acestor angajamente trebuie, astăzi, evaluată în raport cu transformările sistemului politic american. Din acest motiv, scrutinul din 3 noiembrie 2026 reprezintă mai mult decât un referendum informal asupra administrației Donald Trump.

Este un test al funcționării mecanismelor de echilibrare a puterii într-un moment în care însăși natura președinției americane este supusă unei transformări. Cât poate Congresul să controleze executivul? Cât de mult depinde politica externă de preferințele personale ale președintelui? Mai există un consens american durabil asupra rolului internațional al Statelor Unite? Și câtă securitate poate oferi Europei un partener a cărui politică internă devine tot mai polarizată? Răspunsurile nu pot fi obținute exclusiv din analiza campaniei electorale. Ele presupun examinarea unei crize mai vechi, care-l preced pe Donald Trump, a transformărilor instituționale din cele două mandate prezidențiale și a raportului dintre puterea americană și schimbarea ordinii internaționale.

TEZA

Teza acestui studiu este că Trump reprezintă simultan **produsul** unor transformări structurale a societății americane și un **agent de accelerare** a transformării instituționale. Alegerile din 2026, în esență, au capacitatea de a modifica distribuția puterii între instituții, dar ele nu vor elimina cauzele care au făcut posibil trumpismul. Pentru Europa și România, această distincție ar trebui să schimbe fundamental problema/dimensiunea strategică. Nu va mai fi suficient să anticipăm comportamentul unei administrații. Trebuie să înțelegem direcția de evoluție a sistemului american.

Alegerile din 3 noiembrie: poate Congresul restabili echilibrul?

„control asupra Congresului”

În Statele Unite, alegerile de la jumătatea mandatului prezidențial sunt frecvent interpretate ca o evaluare electorală a administrației. În 2026, ele au și o dimensiune instituțională mai pregnantă. Partidul Republican controlează, înaintea scrutinului, ambele camere ale Congresului. Majoritatea din Senat este de 53 la 47, incluzând independenții care votează alături de democrați. Configurația parlamentară rezultată din alegeri poate modifica semnificativ raportul dintre puterea legislativă și cea executivă.

Totuși, termenul „control asupra Congresului” are tendința de a induce în eroare dacă nu este descompus în atribuții concrete.

- *Congresul* are puterea de a adopta legi, de a aproba finanțarea federală și de a exercita supraveghere asupra administrației.
- *Senatul* are atribuții distincte în confirmarea numirilor și aprobarea tratatelor.
- *Camera Reprezentanților* are rolul constituțional de a iniția punerea sub acuzare a oficialilor federali, în timp ce *Senatul* judecă asemenea proceduri.

Dar președintele își păstrează autoritatea executivă, dreptul de veto și un rol dominant în conducerea diplomației și în multe decizii de securitate națională. Acest aranjament produce trei configurații instituționale posibile.

Un sistem democratic este testat atât prin capacitatea de a produce câștigători cat și prin capacitatea de a produce învinși care continuă să recunoască legitimitatea sistemului.

Dacă republicanii păstrează controlul asupra ambelor camere, administrația va beneficia de un mediu parlamentar mai favorabil pentru continuarea agendei legislative. Totuși, disciplina de partid nu este absolută, iar controlul republican nu elimină constrângerile juridice, bugetare și politice. Dacă democrații câștigă Camera Reprezentanților, dar nu și Senatul, se poate extinde supravegherea parlamentară a executivului, inclusiv prin audieri, solicitări de documente și negocieri bugetare. În același timp, capacitatea de adoptare a unor politici alternative rămâne limitată. Dacă democrații obțin controlul ambelor camere, instrumentele de supraveghere și influențare legislativă devin mai consistente. Dar nici această configurație nu elimină dreptul de veto prezidențial și obstacolele procedurale din Senat. De aici rezultă o observație importantă: un rezultat electoral va modifica semnificativ controlul asupra puterii fără să modifice imediat toate politicile executivului. Există, de asemenea, o diferență între controlul politic și capacitatea efectivă de blocare. Un Congres ostil președintelui va crește transparența deciziilor acestuia și va împiedica anumite inițiative. Dar poate produce și blocaje bugetare, întârzieri legislative și dificultăți în adoptarea unor măsuri care necesită cooperarea dintre instituții.

Din perspectivă europeană, acesta este un paradox. O creștere a controlului parlamentar va îmbunătăți predictibilitatea instituțională pe termen lung. Dar conflictul dintre Congres și Casa Albă va reduce predictibilitatea decizională pe termen scurt. Prin urmare, rezultatul scrutinului nu trebuie evaluat printr-o ecuație simplă în care victoria unuia dintre partide garantează o anumită direcție a politicii externe. Trebuie examinate deciziile concrete pe care fiecare configurație le permite sau le împiedică.

Mai există o dimensiune. Într-o democrație, acceptarea rezultatului alegerilor este o condiție a continuității instituționale. În octombrie 2026, o investigație Reuters asupra campaniilor din 13 competiții importante pentru Senat a identificat diferențe semnificative între candidați în disponibilitatea de a accepta necondiționat rezultatele. Aceste răspunsuri nu pot fi generalizate întregului sistem electoral, dar indică relevanța politică a regulilor și legitimității competiției. Scrutinul din 3 noiembrie trebuie, așadar, evaluat atât prin distribuția mandatelor, cât și prin funcționarea mecanismelor de acceptare, contestare legală și certificare a rezultatelor. Un sistem democratic este testat atât prin capacitatea de a produce câștigători cat și prin capacitatea de a produce învinși care continuă să recunoască legitimitatea sistemului.

CAPITOLUL VIII

Când dreptul celui puternic concurează cu dreptul internațional. Trump, Ucraina și noua logică a negocierii

1

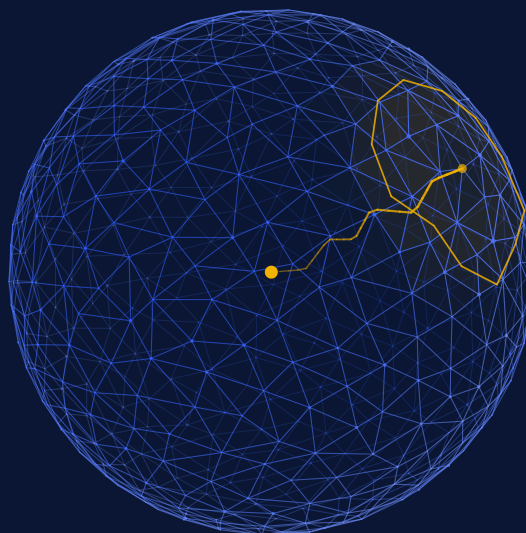
Anders Puck Nielsen este ofițer al Marinei Regale Daneze, cu gradul de comandor (orlogskaptajn), și analist militar în cadrul Academiei de Apărare a Danemarcei (Royal Danish Defence College). Specializat în problematizarea militară rusă, războiul din Ucraina, operațiuni navale și leadership militar, Nielsen are experiență operațională în marina daneză și pregătire în limba rusă. Este doctorand la Universitatea Roskilde, autor și coautor de lucrări despre războiul modern, între care *Krigens logik* (2023), și realizează analize independente de geopolitică și securitate pe canalul său YouTube, urmărit de un public internațional.

Există o presupunere care a orientat o bună parte a diplomației europene în relația cu Donald Trump: aceea că președintele american poate fi convins să susțină o anumită politică dacă i se demonstrează că aceasta este avantajoasă pentru Statele Unite și, eventual, că îi va aduce un succes personal. Din această perspectivă, relația cu Washingtonul trebuie administrată prin negocieri pragmatică, demonstrarea utilității strategice și adaptarea mesajului la prioritățile interlocutorului. Dar dacă problema este mai profundă? Dacă dificultățile relației dintre administrația Trump și Ucraina nu provin doar din divergența intereselor sau din eșecul comunicării diplomatice? Dacă provin din existența unor concepții fundamentale diferite despre suveranitate, putere și organizarea relațiilor internaționale? Această întrebare se află în centrul analizei lui Anders Puck Nielsen¹ la 17 octombrie 2026, sub titlul *Why Trump Wants Ukraine to Lose – and What to Do About It*. Nielsen propune o interpretare provocatoare a politicii americane față de Ucraina. În opinia sa, administrația Trump n-ar trebui înțeleasă exclusiv prin prisma oportunismului economic sau a unei diplomații strict tranzacționale. În spatele comportamentului prezidențial s-ar afla și o concepție despre putere apropiată de principiul *might makes right*, potrivit căruia statele puternice își revendică o autoritate specială asupra celor mai slabe.

Este o ipoteză care merită examinată, nu acceptată automat drept explicație definitivă. A deduce o concepție strategică din comportamentul unui lider reprezintă un exercițiu analitic legitim, dar presupune riscul de a confunda efectele observabile ale politicilor cu intențiile reale ale decidentului. Același comportament poate fi produs de preferințe ideologice, calcule electorale, interese economice sau compromisuri între obiective contradictorii. Tocmai de aceea, evenimentele din octombrie 2026 oferă un teren relevant pentru testarea acestei interpretări. La 9 octombrie, administrația americană a autorizat, prin Office of Foreign Assets Control, tranzacții privind exportul de motorină rusească, inclusiv către Statele Unite. Decizia a urmat unei convorbiri dintre Donald Trump și Vladimir Putin și a fost prezentată de Washington drept o măsură menită să contribuie la reducerea prețurilor combustibililor. Autorizația fiind valabilă până la 7 aprilie 2027.

CAPITOLUL IX

România: când geografia devine obligație strategică

Pentru România, schimbările din politica americană se suprapun unei deteriorări concrete a mediului de securitate. Evenimentele din octombrie 2026 și cele care au precedat, arată că riscurile războiului din Ucraina nu se limitează la teritoriul statului agresat. Incidentele cu drone, atacurile asupra transportului maritim din proximitatea zonei de interes economic a României și Bulgariei, riscurile pentru infrastructura critică și amenințările la adresa libertății navigației afectează direct securitatea statelor riverane Mării Negre. Comunicatul Ministerului Apărării Naționale din 19 octombrie privind doborârea celor două drone de atac oferă un exemplu verificabil. Sistemele de supraveghere au identificat ținte aeriene în apropierea Insulei Șerpilor, iar aeronavele românești au intervenit după pătrunderea acestora în spațiul aerian național. Importanța incidentului derivă deopotrivă din utilizarea forței pentru protejarea spațiului aerian și din continuitatea mecanismelor de identificare, comandă, reacție și coordonare aliată.

La summitul NATO de la Ankara, România, Bulgaria și Turcia au extins misiunile grupului naval multinațional de luptă împotriva minelor din Marea Neagră pentru a include și protecția infrastructurii critice submarine. Acesta este un exemplu de răs-

puns regional concret la schimbarea mediului de securitate. Este el și suficient? România dispune de avantaje geografice importante, dar geografia nu produce automat relevanță strategică. Valoarea unui stat pentru aliații săi depinde și de capacitatea sa de a contribui la securitatea comună.

În cazul României, această contribuție ar trebui dezvoltată pe mai multe direcții - supraveghere maritimă, protecție antidrone, logistică, mobilitate militară, infrastructuri portuare, industria de apărare, securitate cibernetică, intelligence și cooperare regională. Parteneriatul strategic cu Statele Unite este o componentă centrală a acestui proces. Dar relația bilaterală nu trebuie privită exclusiv prin prisma raportului dintre președinții celor două state. În august 2026, o delegație a Congresului american condusă de Mike Rogers, președintele Comisiei pentru Servicii Armate a Camerei Reprezentanților, a discutat la București despre securitatea regională, rolul Mării Negre și consolidarea cooperării de apărare. Acest exemplu evidențiază importanța dimensiunii instituționale a parteneriatului. Congresul, Pentagonul, Departamentul de Stat, structurile NATO și comunitățile profesionale de securitate contribuie la continuitatea relației bilaterale.

CAPITOLUL XI

Trei interpretări ale Americii după alegeri

Alegerile din 2026 pot produce configurații parlamentare diferite, dar transformarea Americii va continua să fie explicată prin ipoteze concurente.

01

Prima ipoteză consideră că actuala perioadă reprezintă o criză de funcționare democratică în care rolul conducătorului politic este determinant. În această interpretare, schimbarea majorităților parlamentare și restabilirea unor limite instituționale ar putea corecta o parte importantă a disfuncțiilor.

02

A doua ipoteză identifică originea crizei în transformări sociale, economice și culturale acumulate în ultimele decenii. În acest caz, limitarea puterii prezidențiale nu ar fi suficientă. Ar fi necesare și schimbări în capacitatea instituțiilor de a produce prosperitate, reprezentare și legitimitate.

03

A treia ipoteză consideră că Statele Unite se adaptează unei redistribuiri mai ample a puterii internaționale. Politica internă și politica externă s-ar influența reciproc, iar transformarea rolului global american ar continua indiferent de partidul aflat temporar la guvernare.

O interpretare devine mai solidă atunci când permite identificarea condițiilor în care ar putea fi infirmată.

Aceste explicații nu se exclud. Este posibil ca declinul consensului social să fi favorizat ascensiunea unui anumit tip de leadership, ca acest leadership să accelereze schimbări instituționale și ca întregul proces să fie influențat de redistribuirea globală a puterii. Pentru a diferenția însă între ipoteze, analiza trebuie să formuleze indicatori verificabili. O interpretare devine mai solidă atunci când permite identificarea condițiilor în care ar putea fi infirmată. Dacă, după alegeri, Congresul își exercită efectiv atribuțiile de supraveghere și reușește să corecteze disfuncții ale executivului, aceasta ar susține ipoteza unei capacități instituționale de adaptare. Dacă aceleași tensiuni persistă indiferent de raportul parlamentar de forțe, ar exista motive suplimentare pentru examinarea cauzelor structurale. Dacă politica externă continuă să se reorienteze către redistribuirea responsabilităților și competiția cu alte mari puteri în condiții parlamentare diferite, explicația geopolitică ar căpăta o relevanță mai mare. Aceste observații nu ar demonstra singure una dintre ipoteze. Dar ar permite construirea unei analize cumulative, mai puțin dependentă de interpretările conjuncturale.

ANEXĂ

Anexă metodologică. Indicatori de urmărit după 3 noiembrie 2026

Pentru o evaluare de intelligence strategic, analiza trebuie continuată prin monitorizarea unor indicatori observabili, nu doar prin interpretarea declarațiilor.

DOMENIU	INDICATORI DE URMĂRIT	SEMNIFICAȚIE ANALITICĂ
● Relația Congres–Casa Albă	Componența comisiilor, audieri, citații, proiecte legislative, veto-uri	Gradul de control parlamentar asupra executivului
● Administrația federală	Reclasificări de posturi, litigii, modificări de proceduri, rapoarte de audit	Efectele reorganizării asupra autonomiei și responsabilității administrative
● Integritate democratică	Certificarea rezultatelor, contestări, hotărâri judecătorești, acceptarea transferului de autoritate	Funcționarea mecanismelor electorale și constituționale
● NATO	Alocări bugetare, desfășurări, exerciții, investiții în capabilități	Diferența dintre angajamentul politic și capacitatea operațională
● Ucraina	Legislație privind asistența, contracte, livrări, mecanisme de finanțare, garanții de securitate	Continuitatea și sustenabilitatea sprijinului
● Marea Neagră	Incidente maritime și aeriene, răspunsuri NATO, supraveghere, protecția infrastructurii	Evoluția amenințărilor și eficacitatea descurajării
● Parteneriatul România–SUA	Decizii ale Congresului, acorduri militare, proiecte comune, prezență și exerciții	Reziliența instituțională a relației bilaterale
● Industria de apărare	Capacități de producție, termene de livrare, contracte, stocuri	Transformarea resurselor în capabilități
● Ordine internațională	Politici comerciale, redistribuiri de forțe, acorduri regionale, comportamentul aliaților	Continuitatea sau modificarea priorităților globale americane

Indicatorii trebuie interpretați longitudinal. O singură decizie nu este suficientă pentru a confirma existența unei schimbări structurale. Este necesară identificarea unui tipar de decizii, resurse și comportamente.

SURSE

Note și surse bibliografice

A. CĂRȚI ȘI CERCETĂRI

- 1 Ganz, John. *When the Clock Broke: Con Men, Conspiracists, and How America Cracked Up in the Early 1990s*. Farrar, Straus and Giroux, 2024. PDF, pp. 22, 60, 69. Relevant pentru originile istorice ale populismului american, Pat Buchanan și resentimentul politic.
- 2 Cramer, Katherine J. *The Politics of Resentment: Rural Consciousness in Wisconsin and the Rise of Scott Walker*. University of Chicago Press, 2016. PDF, pp. 17–21. Relevant pentru identitatea rurală, percepția nedreptății și raportul dintre centru și periferie.
- 3 Arnsdorf, Isaac. *Finish What We Started: The MAGA Movement's Ground War to End Democracy*. Little, Brown and Company, 2024. PDF, pp. 19–20. Relevant pentru strategia de ocupare a structurilor locale ale Partidului Republican și consolidarea MAGA.
- 4 Levitsky, Steven; Ziblatt, Daniel. *How Democracies Die*. Crown, 2018. PDF, pp. 80–83. Relevant pentru normele de toleranță reciprocă și reținere instituțională.
- 5 Graham, David A. *The Project: How Project 2025 Is Reshaping America*. Random House, 2025. PDF, pp. 15–16, 27, 31. Relevant pentru pregătirea administrativă, funcția publică și concepțiile privind controlul politic asupra agenților.
- 6 Haberman, Maggie; Swan, Jonathan. *Regime Change: Inside the Imperial Presidency of Donald Trump*. Simon & Schuster, 2026. PDF, pp. 15, 33, 40. Relevant pentru selecția colaboratorilor, loialitate și distribuția responsabilităților în Casa Albă.
- 7 Azari, Julia; Rockman, Bert A.; Rudalevige, Andrew, editori. *The Trump First Term: Appraisals and Aftermath*. University Press of Kansas, 2026. PDF, pp. 11, 24, 56. Relevant pentru comparația dintre mandate, comportamentul partidelor și acceptarea rezultatelor electorale.
- 8 Acharya, Amitav. *The Once and Future World Order: Why Global Civilization Will Survive the Decline of the West*. Basic Books, 2025. PDF, pp. 12, 28–29. Relevant pentru transformarea ordinii globale și pluralitatea centrelor de putere.
- 9 Cockburn, Andrew. *Washington Is Burning: Corruption and Lies in the Age of Trump*. Verso, 2026. PDF, pp. 13, 109. Relevant pentru abordarea critică a economiei politice a securității, industriei de apărare și tehnologiei.

B. DOCUMENTE ȘI SURSE PRIMARE

- 10 The White House. *Executive Order 14171 — Restoring Accountability to Policy-Influencing Positions Within the Federal Workforce*, 20 ianuarie 2025.
<https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2025/01/restoring-accountability-to-policy-influencing-positions-within-the-federal-workforce/>

- 11 The White House. *Executive Order 14410 — Implementing Schedule Policy/Career in the Excepted Service*, 3 iunie 2026.
<https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2026/06/implementing-schedule-policy-career-in-the-excepted-service/>
- 12 U.S. Office of Personnel Management. *Schedule Policy/Career*, documentație și reguli de implementare actualizate în 2026.
<https://www.opm.gov/policy-data-oversight/hiring-information/hiring-authorities/schedule-policy/career/>
- 13 U.S. Senate. *Powers and Procedures*. Prezentarea atribuțiilor Senatului privind investigațiile, numirile, tratatele și controlul executivului.
<https://www.senate.gov/about/powers-procedures.htm>
- 14 NATO. *The Ankara Summit Declaration*, 8 iulie 2026.
<https://www.nato.int/en/about-us/official-texts-and-resources/official-texts/2026/07/08/the-ankara-summit-declaration>
- 15 Ministerul Apărării Naționale. *Press Release – Update*, 19 octombrie 2026. Document privind incidentele cu drone din spațiul aerian românesc.
https://english.mapn.ro/cpresa/6892_Press-Release---UPDATE
- 16 Ministerul Apărării Naționale. *Romanian-American Dialogue at the Ministry of National Defence on Regional Security and Defence Cooperation*, 31 august 2026.
https://english.mapn.ro/cpresa/6853_Romanian-American-dialogue-at-the-Ministry-of-National-Defence-on-regional-security-and-defence-cooperation
- 17 Ministerul Apărării Naționale. *Romania, Bulgaria and Türkiye Expand the MCM Black Sea TG Missions*, 8 iulie 2026.
https://english.mapn.ro/cpresa/6813_romania%2C-bulgaria-and-turkiye-expand-the-mcm-black-sea-tg-missions

C. INVESTIGAȚII ȘI ANALIZE CONTEMPORANE

- 18 Reuters. *Three Issues Defining the 2026 US Midterm Elections*, 20 octombrie 2026.
<https://www.reuters.com/world/us/three-issues-defining-2026-us-midterm-elections-2026-10-20/>
- 19 Reuters. *Just Over Half of Candidates in Key US Senate Races Say They Will Accept Results, Others Hedge*, 15 octombrie 2026.
<https://www.reuters.com/legal/government/just-over-half-candidates-key-us-senate-races-say-they-will-accept-results-2026-10-15/>
- 20 Reuters. *NATO to Send Planes and Drones to Black Sea After Attacks on Shipping*, 20 octombrie 2026.
<https://www.reuters.com/business/aerospace-defense/nato-send-plane-s-drones-black-sea-after-attacks-shipping-2026-10-20/>
- 21 Nielsen, Anders Puck. *Why Trump Wants Ukraine to Lose – and What to Do About It*. Analiză video, 17 octombrie 2026.
- 22 Rudnik, Filip. *Trump–Putin Agreement on Diesel Supplies*. OSW Centre for Eastern Studies, 12 octombrie 2026. Analiza OSW.
- 23 Council on Foreign Relations. *Trump's Russian Diesel Deal, Explained*. Actualizat la 19 octombrie 2026. Analiza CFR.

EVENIMENT ORGANIZAT DE:

Institutul de Științe Politice
și Relații Internaționale
"Ion I.C.Brătianu"
ACADEMIA ROMÂNĂ

Institutul de Științe Politice și Relații
Internaționale „Ion I. C. Brătianu” al
Academiei Române

IDR

Institutul Diplomatic Român

Institutul Diplomatic Român

Centrul de Strategii
Avansate

Centrul de Strategii Avansate

29 OCTOMBRIE 2026 | ORA 18:00

Administrația Trump și mizele transatlantice

Institutul Diplomatic Român (Bulevardul Primăverii 17,
București)

